Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

quasi eminentiores sint illis quib' aliqd
largiri se. dia ñ ē iactantie species. cū qs
ad sūmam uirtutē puenerit. ñ tonū dō s;
suis laborib' ac studiis deputat. ⁊ dū ab ho
minib' qlām querit pdit ea que a dō ē. Ppē
qd filioli omī genere fugiamus iactantie
uitiū. ne forte incurramus eū lapsū q̄m
diabolus incurrit. rē pterea cordi nō ⁊ co
gitationib' pcipua adhibenda ē diligentia.
Obseruandū nāq; ē ne qua cupiditas. ne
qua uoluntas prauā. ne qd desiderium ua
nū. ⁊ qd ñ ē sēm dī. radices in corde nō
defigat. Ex huīmodi enī radicib' ⁊ tinuo
pullulant cogitationes uacue ⁊ inutiles.
⁊ in tantū molestē se ut nec in oratio
nibus nobis cessent in conspectu dī con
sistentib' nobis ⁊ preces p salute nrā of
ferentib' erubescant. s; rapiunt a nobis
captiuā mentē. ⁊ cū corpe stare uideam
in oratione: sensu ⁊ cogitatione euaga
mur ⁊ abducimur p diuersa. Dig's
g ē qui se putat renuntiasse mundo ⁊
opib' diaboli. ñ sufficit in eo renunciasse
ut possessiones ⁊ pdia. cetaq; seli negotia
reliquerit. nisi eā prius uitiis renun
ciauerit. ⁊ inutiles ac uanas abiecerit
uoluptates. Hoc enī se de quib' apls dicit.
desideria uana ⁊ nociua que mergunt ho
minē in ītū. hoc ē g uere renunciasse
diabolo ⁊ opib' ei. Diabolus enī p aliqui
uitii occasionē ⁊ prauē uoluntatis aditū
irrepit cor nrm. quia uitia ex parte ipsi
se. sic uirtutes ex dō se. Dig se uitia in cor
de nrō cū ueniūt ⁊ inceps eōr diabolus. q̄
si ipso auctori locū dant. ⁊ introducunt eū
uelut ad possessionē suā. Ex inde ē qd nū
quā iam huīmodi corda pacē habere pos
sunt. nūquā quiete. s; semp conturbantur.
⁊ semp terrent. Hunc uana letitia. nē in
utili tristitia deprimit. habet enī intra
se habitatorē pessimū cui introeundi ad
se locū p passiones suas ⁊ uitia fecerit.
Econtra ū mens que uere renunciauit mun
do. hoc ē que ē occidit ⁊ amputauit a se
omē uitium ⁊ nullū introeundi ad se di
abolo relīqt aditū. que iracundie colibi
furorē. repmit mendacii. fugit ⁊ execrat
inuidiā. ⁊ ñ solū detrahere s; male qdē
sentire aut male suspicari. se de patrimo
nio suo ñ patiē. que fratribus gaudia sua dicit
⁊ tristitiā ei tristitiā suā deputat. Que
g hec ⁊ hoc similia obseruat mens. spūs
sō aptū in se locū. Qui cū ingressus fue
rit ⁊ illuminauerit eā. semp ibi iā gaudia
sēp letitia. semp caritas. patientia. longa
nimitas. bonitas. ⁊ omis q̄ se fructus boni
hauriuntur. Et hoc ē qd dicebat dīs in euglio.
Non potest arbor mala fructus bonos fa
cere. Ex fructib' enī arbor dinoscit. Quis
ñ nulli qui uident se solo renunciasse ⁊ cu
ram ñ adhibent ad mundiciā cordis. neq;
uitia ⁊ passiones resecant ex aīa sua. mo
resq; cōponunt s; hoc tantū student ut
uideant aliqs soōr. ⁊ audiant ab eis aliq
uerba que enarrantes aliis glorientur.
se ab illo uel illo didicisse ⁊ sicubi forte ⁊
audiendo ⁊ legendo parū aliqd scientie
acquisierint. continuo doctores fieri uo
lunt. ⁊ docere ñ ea que egerunt s; que au
dierunt ⁊ uiderunt. ⁊ despicientes ceteros.
affectant ipsi ad sacerdocū. atq; immer
gere se conant ad clerū nescientes qua
minoris condempnationis ē. si qs ipse ur
tutib' polleat. ⁊ alios tū docere ñ audeat.
q̄m si uitiis ⁊ passionib' ꝑmat. ⁊ alios
de uirtutib' docat. Dig filioli neq; fu
giendū omīmodis. neq; expetendū. sed
danda opa ē ut uitia quide depellant.
⁊ uirtutes animū conquirant. No autē
relinqndū ē quē uelit. uel si uelit assume
re. siue ad ministrū. siue ad sacerdocium.
Non enī qui se ipsū ingerit. s; quē dō as
sūpserit. ille pbat ē. Monacho autē op
illud pcipuum ē. ut orationē puram of
ferat dō. nichil habens in conscientia
reprehensibile. sic ⁊ dīs dicit in euglio.
Cum steteritis ad orationē. remittite fri
bus siqd habetis ꝗt cos ex cordib' uīis.
Hi enī dimiserit frib' uīis. nec uobis
remittet pater ūr qui in celis ē. Dig
mundo ut dicim' corde astiterim' ante do
minū. ⁊ liberi ab omib' ms uitiis. ⁊ passi
onib' q̄s sup memorauim' poterim' in q̄n
tū possibile ē eā dī uidere. ⁊ orantes
oculos cordis nri ad ipsū dirigere. ⁊ ui
dere inuisibile mīte non corpē intellec
tu scientie: ñ cursus aspectu. Nemo enī
putāt posse ipsā sic ē diuinā substanti
am contueri. ita ut specie sibi aliqm aut
imaginē fingat in corde corpeam ad
cui imaginē simile nulla forma in do
nulla circūscriptio. s; sensus ⁊ mens qui
sentire quide ⁊ pstringere mētis affectu
ñ tamē cōprehendi aut describi. aut enar
rari. Et ido oportet eū omī reuerentia
⁊ metu accedere ad dī. ⁊ ita libare mē
tis intuitū. ⁊ omē quicqd potest splen
doris. claritatis. fulgoris. maiestatis.